

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôî'a acést'a va esi de dôue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in colo o data pe septemana, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se priimescu in tôte dîlele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triloniu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triloniu 2 fi. in v. a. Una esemplariu costa 15 cr.

Tôte siodieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tranite la Redactiunea diurnalului: Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. taese timbrale.

De cine sà mai ausculte Tatalu cerescu?

Tieramulu:

„A-totu-puternice!
mai opresce recél'a si
plói'a acést'a multa; cà-
ci altcum ni se prepa-
descu semenaturele si
nu vomu avè panea
de tôte dîlele.“

Calciunariatu:

„Dà, Dómne, totu asiè,
ca sà nu póta amblá
ómenii — desculti!...
éra noi ca sà potemu im-
plení cele ce sunt ale im-
peratului — imperatului,
si cele ce sunt ale lui
Ddiu — lui Ddiu.“

Rusii:

„Boge nasi! opresce to-
rentulu ploiloru cestoru
mari, ca sà potemu trece
Dunarea, pentru elibera-
rea crestiniloru de sub
jugulu pagani oru, in-
tru prémarirea lui Tatalu
Savaotu!“

Turcii:

„Plóa tare plóa, —
Ploitia curata,
Dela Allah data,
Riulu sà nu séca,
Musculu sà nu tréca,
Ca sà prepadésca
Tiér'a Ta turcésca,
Ghiaurii pagani
Cu armele 'n mani!“... (S)

La prohodulu Turciei.

(Cum au sà cante ungruii.)

— Bine esei cuventatu Dómne, invétia-ne pre noi indreptarile tale,
Ca sà nu ne mai luàm de alta data dapa bolundii de softale.
— Cét'a turciloru a afatu isvorulu perit'unei si usile cele desfacute,
Sà aflamu si noi calea pr'in pocaintia, cà Dieu noi sntemu oile cele perdate.
Chiamati-ne popóreloru Européne pre noi prepaditii 'napoi,
Si ne faceti cu minte si cu prudintia precum sunteti dejà voi,
Cà vi prometemu, cà de-a-ci 'nainte vomu fi cu minte si prevedietori,
Nu ne vomu aruncá 'n prapaste, ca caprele pe ripe dapa flori.
— Cu adeveratu desiertatiune sunt tôte: viét'a acést'a e umbra si visu,
Cà-ci chiaru asîè s'a intemplatu precum nenea „Gur'a Satului“ mai de-
unadi ni-a predîsu.
— In desiertu se tulbura totu sufletulu ungrescu, dèca „na-ni“ potere,
Si trebue sà facemu numai aceea, ce „hunczut“-ulu némtiu d'in Beciu cere.

Corulu lui „Gur'a Satului“:

— Duceti-ve dela noi satane in foculu si pirjolulu celu de veci,
Care e gatitu vóa si slugiloru vóstre; c'ati fostu pré de totu buieci.
Neci nu vremu sà scimu de voi, duceti-ve pe urm'a celoru repositati,
Sà scapamu de voi o data, cà destulu amu fostu striviti si 'ncatenati.

Tibulu.

O recomandatiune de a nóstra.

„Intreprinderile de immormentare“ se plangu, cà
nu pré facu treburi pe la noi.

Se póte, cà pe la noi nu moru atàti'a, càti cei dela
disele intreprinderi ar voi.

Dér' dèca la domni'a-loru e verb'a tocmai de treb-
sióre, si inca de treburi mari, a-poi gratuitu li reco-
mendàm, sà-si iee catrafusele de pe a-ici, si sà se duca
pe campurile de resbelu, unde siguru voru potè immor-
mentà pe fia-care di destui, si asiè in scurtu tempu si
pe usioru voru deveni milionari. Probandum est!

„Gur'a Satului.“

Telegramu rusescu.

Tifisu, 14. Maiu, n. 1877. Amu luat cu asaltu forta-
réti'a turcésca Ardahanu. Dobendi mari in tunuri (83),
munitiuni si victuale. Perderile nóstre 235. „ómini“ si 5.
„oficiri.“ (Amu sciutu-o, cà ómini nu-su oficiri, dér' ea oficiri sà nu fia
ómini, pone acum nu amu sciutu-o. Red.)

Càrti si solii.

D'in varmegi'a: Pestriti'a, anulu resmeritiei,
Iun'a softaleloru ungueresci, dilele Cu-Cosinului.

Motto: „Et monere, et moneri pro-
prium est verae amicitiae.“
Cicero.

Cinstite Mosiu-Guritia!

Abia, abia ne mai desghiaciãmu si noi cesti de sub
munte, macar-cã neú'a ni sta inea lipca in si sub feresti.

Auleo! Scie Domnedieu ce-o mai fi de capulu nostru.

Lumea e rea. Adeca nu lumea, ci domni d'ilei cei un-
gueresci, — voiam sã d'icu *omenii*; cãei nu ungunii facu lumea,
ci *omenii*. Da, *omenii* sunt rei. Ii bate Domnedieu facia-facisiu,
si totu-si nu se pocaiescu. De-o parte resmeriti'a (scie Han-
tatarulu ce-o mai face Muscalulu), de alt'a batai'a Tatalui
d'in ceriu; cã-ci frigulu, ninsórea, plói'a rece si alte calami-
tati, ce se gramadescu a-supra-ne, pare-cã nu voru sã aiba
sfersitu. Me Hercle, pr'in partile nóstre ori-unde te intorci —
nu dai decâtu preste scene sfasiatòrie de anima, decâtu preste
lacrime si suspine. Audi numa a-ici: o mama plange, pentrucã i
ruculuesce fetiorulu *ghibosu in tabara la honvedii*, desì ace-
st'a i dice: „nu plange, mama, cã dóra *voinicii* (!) mergu
a-colo;“ coala o veduva 'si tiene capulu in punni si-si sórbe
lacrimele, pentrucã i-a luat u juctiuleulu, inspectorelui de dare —
Alegutiú, — invelitóra de pre patu pentru portia. Si minu-
natu e acestu Alegutiú între mameluci. Mãi cu de-alesu cum
scie pune pre capulu omeniloru „jövedelem-adóság-“ulu (adeca
„Einkommen-steuer-“ulu, ca sã iiu mai bine preceptu). Asta
taesã pre parintele Simionu pentru o casa, ce sta *pustia*, cu o
atare dajde; ér' pre drus'a seu Lazaru delunga Siantiu, dupa-
ce acest'a 'lu *omeni omenescu* la cas'a sa, cu ce adeca i-a datu
Domnedieu, dupa *munca de dreptu*, — i-a pusu unu „Steuer —
pe — fundu“ de vr'o 50 fl. in valuta, sub cuventu, cã res-
tèza de mai multi ani cu darea de venitu. Déca i replicã cev'a
bietii jupanului Leizar Al., — li dicea laconice: „Hiába! trabe
luvé de unde esti.“ Adeca de unde nu e, — nu se póte luvé,
cãei totu lovatu si papatu.

Totu asia de proslavitu e si co(s)leg'a lui Alegutiú
teufel-figyeleulu Cu-Cosiu, rectius: Berbecele.

Ca o reveritia sari Berbecele cu *cosiu pe spate* d'in satu
in satu pr'in tóta varmegi'a, cã sã véda cum stau trebile dãs-
cãlesci. Indata atelucianulu „Kelet“ gemu de mintiunile in-
spectorelui Cu-Cosiu. Decurendu visitã si S. Georgiulu. Se in-
cortelã la pop'a. Pre acest'a 'lu iscodi despre multe isvóde de
ale invetiamentului si pone-ce pop'a 'lu *omeni cu ce scii*, cã
se cam omenescu domni de omenia — se aretà celu mai bunu
amicu. Indata-ce se porni catra casa, ce de-o-camdata e in
Pestriti'a, insinuã procesu de crima popei si dascaliloru, pen-
trucã s'a intrebuintiatu la baietiei o editiune mai nóua, asia
nevinovata precum e sórele, — d'in Bucóvna daco-romanistu-
lui (?) si magiarofagului (?) Petri. Incusitiunea spaniolica se
incepu cãtu bati in palmi la o mai inalta porunca; si sirima-
nele Bucóvne ex-offo s'au transportatu in Pestriti'a — pentru
trebuintiele domniloru. Procesulu decurge. Mai-cã credemu, cã
fontosiuulu se va lipi pe nasulu parintelui si a bietiloru dascali,
pentrucã caniele domnesci se ingeréza acum'a cu deosebire in
treburile dascaliesci.

Asie dér' cã Alegutiú are fainu coleg'a?

Mai sunt asemenea colegi si mai mari si mai merunti
in cottulu Pestritiensu, cari toti canta pe strun'a „Kos-“dur;
dér' las' sã cante, cã si *lebed'a canta numai odata in tóta
viét'a sa*. „Balai'a“, — cum numesce d. Sihlénu, — cass'a
statului, demucum'a e *stérpa* dejã, — are sã intierce si dupa
o nóua reforma va dice „alegutiú“ toturoru hargatiloru netre-
buintiosi, ce ni sugu medu'a si averea, cum vampirulu suge
sangele.

Va fi destulu de asta-data; cã-ci me temu cã te voi
superã si pre D'ia, Mosiu-Guritia, pr'in atatea descoperiri tris-
te. — Si a-poi atãt'a voia buna mai avemu si noi de pre
a-ci — cãtu ne petreci d'ia, care pone acú nu ai pré vrutu
sã scii de superãri. Pe de alta-data despre altele, de-ti place
cumv'a de *costeiru* meu, d'in care 'ti scotu revasiel. *)

Sã avemu, Mosiu-Guritia, cãtu de desu rar'a onóre!

Peperinu.

*) Cãte numai se punu pe revasiu, tóte sã mi le areti, ca asiã sã
usiorãmu lucrãrile istoriciloru. „G. S.“

Catra triumviratulu ung. d'in Roen'a vechi'a.

Motto: „Qui adipisci veram glo-
riam vult — fungatur ju-
stitiae officis.“

Cicero.

Tempuri grele, de ispita, au ajunsu p'a nóstra tíera,
Dela micu si pon' la mare, cu toti gemu in mari nevoi;
Ar' fi tempulu ca 'npilarea si discordi'a sã piéra,
Si o dulce armonia sã domnésca între noi!

Tempuri triste, de ispita, coversiescu adi ungunimea;
Neci cã-i pasa. Dela Tus'a pon' la celu mai slabu cocisiu,
Jóca pre *Calulu buestru*, si pre tóta omenimea
Asurdiescú o cu fala in crucisú si'n curmedisú.

Grele tempuri de nevoia, seracia, cutropire,
Ruinéza astadi tíer'a ca nece candu in trecut; —
Dãri enorme, detorie, impilãri, ce-su preste fire,
Horescu ungunii si astadi in ciudateculu loru butu!

Voi minari din Roen'a vechia, plante mundre, parasite,
De pr'in tíeri instrainate suflata pr'in ventu a-ici,
Voi, carii v'ati facutu starea pr'in idei cosmopolite,
(Ubi bene-ibi patria); *Csehi, Borta, I-A-lvici*;

Voi *tustrei*, luceferi mundri, lapedandu-ve de viti'a,
Care v'a laptatu la sinu-si, — v'ati lipitu de sinu strãinu:
Chiaru acum, candu vodeti bino, cã se cam indruga iti'a,
Cã sucãl'a reu se-nverte, — ati versatu in noi veninu?

Chiaru acum, candu tíer'a geme si se sbuciuma in bóle
Ati tornatu pe focu oleulu dusimãniei între frati;
Si-ajutati de K. viclénulu ati schimbatu a nóstre scóle,
Ce ni le-au datu mosi-parintii, — 'n scoli de statu, de renegati?!

Bine! Fia-vi de óse,
Slugi bune si credintiose,
Némului, cui ve-nchinati;
Déra v'aduceti a-minte,
Cã acestea 'nteplaminte,
Ce cu fanatismu pãtrati,

Ale vóstre nemoteni cehii, secuii si serbii *)
Le voru scrie-n *cartea négra* spre a vóstra grea rusine,
Aducendu-vi a-minte: cã *totu grosulu are fine!*

Tempuri grele de ispita coversiescu a nóstra tíera,
Dela micu pone la mare, toti suspina in nevoi!
Ar' fi tempu, ca *renegati* si *fanatici* sã piéra,
Si o dulce armonia sã domnésca între noi!

Peperinu.

O inventia de a nóstra.

Fiindu-cã acum a-nevoia se póte capetã pasu-
portu generalu pentru tierile in resboiu; fiindu-cã
militi'a de la fruntariel tieri grigesce acum de tóte
potecele; déra fiindu-cã totu-si unii teneri mai in-
vapaiati ar dorí sã tréca neobservati: spre acestu
scopu ar potè serví ca uniculu medioclu *balonulu
de aeru*, in care ar potè merge in scirea Tatalui
si neobservati si fore pasuportu!

„Gur'a Satului.“

*) A se vedé diariulu vienesu „Der Osten“ unulu d'in nrii pen-
ultimi. Aut.

Bolundaici.

(§.) *Junimea romana d'in Aradu, in locu sa fia ingrigita de cele ce se petrecu si se voru in giurulu nostru, arangeza unu Maialu, sa-si petreca in draga voia.*

— *Asie, asie, sperantiele natiunei mele: „Satulu arde, bab'a se peptena!“*)*

(§) *Findu-ca pe la noi gerulu a stricatu viele si nu e sperantia sa avemu vinu multu, in schimb amu capetatu apa destulu, de stam sa ne incamam in ea!*

— *Domne, domne, bine ni mai ambla in tier'a ast'a.*

(§.) Muscanulu a fostu apromisu monarchiei nostre, ca nu va trece Oltulu si acum l'a trecut. Pentru ast'a fapta diumetatea cea unгурesca d'in monarchia nostra si mai tare e superata pe elu. M'am mai trasu catra voi dice inse muscanulu pe facie — ca sa vi dau mai bune dovedi fap-tice despre a mea „apropiere amicala!“ (?)

(§) Dupa telegramele faurite pr'in cofetarii de co-respundintii jidani pentru foile unгuresci, — rusii manca bataia si un'a fugu totu in fug'a mare.

— *Da da, ii va manca batai'a talpeloru, ca-ci atat'a fugu, era mai fugu, si totu mai fugu, pone ce numai ne vomu tredi, ca au ajunsu la Constantinopolea.*

Sa scii ca mi-e resbelu! Lucru si truda pentru bie-tii telegrafisti, ca sormanii trebue sa ciocanesca tota pu-sicator'a pe telegrafu. Indata ce pusica cineva — fia si dupa unu puiu de epure, — haid' cu pusicator'a la telegrafu, sa-i dee ventu in tote partile. Tote novelele-su pline de telegrame cam de cuprinsulu acest'a: ca cel'a si cel'a a pusu pusica la ochiu si a tieluitu, ca cutarele a trasu cocosulu puscei si nu s'a sloboditu, ca nu sciu cine a aruncatu cu o bomba de tunu si a ca-diutu in Dunare, ca bravulu pedestrasiu N. N. a taiatu urechi'a la unu inamicu. No ce mi-su este? Birfele. Nu da? Mai multa sfara de catu para.

Pe la Pute-a-pesce, pe-a-colo pr'in sfaturile dom-nesci era se mai intempla cate ceva, ce place domni-loru si nu ni place noa. Adeca se sfatuescu sa intro-ducea limb'a magiara pr'in scolele satesci, si sa eschida pe a noastra. Dati! dati! si continuati cu „minden ember legyen ember es — magyar!“ ca-ci firesce numai unгurulu pote fi omu, si numai unгuru-omulu pote ave dreptulu de esistintia. . . .

(§.) O domnisióra romana d'in A. se duce pe mai multu tempu la Seghedinu; ca-ci domnisióra romana d'in A. are pre „cine-va“ in — — in — — in — Seghedinu.

Despre Ondrasiu spunu foile judovesci, ca se ocupa cu pingalirea mapeloru, si cu detiermurirea hotareloru tieriloru si imperatiiloru, ce au sa se formeze in resaritu. Se pote ca-si face elu de lucru candu nu are alt'a si cu asie ceva, ca sa aiba jucarele pe candu era-si se va duce la Tis'a-Dobu.

Bietulu pap'a acum'a la betranetie are sa ve-da scisiuni in sant'a lui baserica. Si a-nume: cum unгurii au sa se taie in pregiuru si sa se faca ma-humedani „ad magnam gloriam Turcorum.“

*) Si „Gur'a Satului“ ride de amenduoi.

Ni-a incungiuratu ap'a pe de tote partile orasiulu nostru, si nu s'a pututu baga pone si in piatia de fric'a cantaneloru, cari stetera cu baionetele pe pusice inaintea ei. Macar ca bine-ar fi fostu sa vina si sa mai spele ru-gin'a si putorea judaniloru, ca infecteza pre tare aerulu.

A-poi da, unгurii nostrii s'au maniatu mai ade-unadi forte tare pe romanii d'in Romania pentru ca acestia au lasatu pe muscani in tier'a loru. Si erau gat'a sa marga densii sa invetie „mores“ pe „olahii“ cei prosti, si sa faca renduela in tier'a Romanesca. Da! facu ei renduela d'in gura si pe-a-ici pr'in tier'a pretinsa de a loru, dera totusi mai mare nerenduela niei la turnulu Babilonului nu poti sa afli. Kikiriki sfad'a na bucheti bucat'a.

TAND'A si MAND'A.

T. Mai Mandó! haid' sa mergemu noi la Romania'a.

M. Tu dici ceva; der totu-si sa mai aseptamu o leca, ca da de va veni ea la noi. . . .

T. Ce dici tu! Ore sa fia dreptu ca armad'a au-saaaca are sa se duca in Posni'a?

M. Nesmintitu, ca dera ne trebue si noa unu picu de hartiu. A-poi asie numai d'in seninu nu ni vine bine la socotela, sa ne incaieramu de cine-va, deca alti ni dau pace. Trebue aflatu dera ceva nodu in pa-pura.

T. Ore de unde mai pote veni atat'a ploia la noi?

M. Vine depe unde se batu muscanii, romanii si turcii.

T. Cum asie?

M. Asie bine, ca tunurile cele mari de a le lui Krupp, descarcate o-data, mana nuorii toti catra noi.

T. O de le-ar fi batutu Ddieu dera tunurile Krupp, candu le-au inventatu!

T. Si se pustiiescu orasfele cele frumoase ale Ro-maniei. . . .

M. No, cum sa se pustiiesca? ca dera-su intarite cu conventiune.

T. Ore ce sa fia ast'a, ca totu romanii batu pe turci, si muscanii stau numai si se uita la ei?

M. Muscanii n'au datu inca de mestesiugulu, de care au datu romanii.

T. Ce draci de mestesiugu?

M. D'a-poi nu scii, ca romanii au inventatu unu paratunetu, cu care prindu glontiele de tunu ve-nite dela turci si tote bine le conducu in Dunare?

T. Minune!!!

M. Minune nemimune, der aceea mai ca-e tocmai asie.

TRÉNC'A SÌ FLÉNC'A.

T. A-poi sora, Romani'a se bate cu turculu!

F. Bate se Diu ea.

T. D'a-poi scii tu, ce detorintia avemu noi, ceste ce nu suntemu intre cei ce se batu?

F. Sciu, déca-mi vei spune.

T. A-poi sà adunàmu sdremtie sà sà facemu scame pentru ranitii romani!

F. Da ce sà mai adunàmu sdremtie cu oste-néla; dàmu totu ce ni-a mai remasu dela csecutorii unguresci de dare, — dóra sdremtie-su acele, si tramitendu-le la Bucuresci, pone a-colo de sine se voru face ele scame. . . . (§.)

Ad circulandum

apud totos dascalos didacticos, sive paedagogos ex varmeghia Pistritiensi.

Precumcà voi dascalii d'in tóta varmeghi'a nu me cunósceti pre mene, cà-ci sum „homo novus“ la voi — nu potu sà nu vi spunu *cene sum*, ca sà sciti cene are sà ve dascalésca. Eu me numescu *Kukos*; sum nascutu in zodí'a *berbecelui*; pentrucà fia-iertatulu meu tata, ori pr'in ce locuri ar' petrece acum'a, avù Zodiacu la casa; si nu fore scopu me lasà pre lume chiaru in Zodí'a *berbecelui*.

Ce hasna! si sum eu fórte blându, chiaru ca unu berbece bérسانescu; dér' vedi bene, numai sà-mi faca omulu cum eu i dîcu, adeca cum vrea hàtalmasiulu pecurariu dela Butea-cu-pescele; cà-ci altfoliu sum impungosu ca si unu tauru d'ei buieci!

Asia si trebue sà fia omulu! Pentrucà de nu eram asia, cum asi fi potutu-o duce cu lumea, càta o-am strabatutu; cum mi-asi fi potutu impleni missiunile grele chiaru pr'in tieri-straine — candu eram popa calvinescu; cum asi fi potutu, in fine, deveni mesterulu vostru?

Ej-haj — bine-i de omu, candu e ca mine! Ascultati-me dar' dragii mei, in tóte càte voi spune eu, mai cu séma déca sciti *cene si cum sum!* *Sciu linge, dér, si frige*, Intrebati numai pre cei de pre ap'a d'in susu! In porunca dar' sà vi fia: sà nu scfu pre nece unulu din voi, cà ar' hasnali vre-un'a din bucóvnele lui Petri; cà-ci in ce ciasu veti calcà acést'a porunca — veti mori d'in dascalía. Dóra nu de flori de cucu s'au opritu acelea bucóvne! Causele, pentru cari s'au opritu au fostu lariflari, vorbe góle. Inse intentiunea parentiesca acelor dela Butea-cu-heringii a fostu si este nestramutata — a vi dá vóa de tóte: sémbría grósa, ca sà fiti asia golani si desmetiati, eh! sémbría, ca sémbría, cà totu de pre spinarea altor'a va esi; dér' pana si cartile la baiati, pre celea alui *Gönczy Pál*, — inca vi le va dá. Ej-haj — bucovnele lui Petri prelanga acestea — siu-vix. Asié Diu, pre comanaculu meu!

Asiadar faceti cum eu vi spunu, cà de nu si nu, atunci nu-numai veti mori d'in dascalía, dara ve si afuriscu ca unu popa romanescu, cà dóra v'am spusu, cà am fostu si popa, si inca póte sà fiu! A-poi pre romanía mergu ca sucál'a. Sà aveti sanetatea, ce v'o pótescu eu. Pa!

Kukos, m. p.
maiestru in orice.

Anecdota.

Se tanguia unu domnu si-o dómna unulu altuia, cà nu mai au ce sà dèe pentru culina si cà, vreu sà dîcu, „su seraci, n'au bani, cà i-au prapaditu pe „moda“ si pe alte ciguri miguri.

Intr'aceea barbatulu surprinse pe dómna cu planulu urmatoriu: „Scii tu draga ce sà facemu?“

Sà ne abonamu la cutarele birtu (ospetaria) pentru costu, si mancamu acolo tóta lun'a pone la fine „a conto“. Si atunci platimu déca avemu bani, déca nu, ne mutamu la altu birtu si totu asié, pone ce vomu avè bani. Nu ti convine acesiu planu alu meu?

De necasu bunu e! sà facemu asié déra — respunse filigram'a dómna.

Doin'a cucului.

Canta cucu-n verfu de nucleu,
Doin'a trista d'in *Surdicu* *)
Cà romanii opincari
Si-au alesu si ei notariu,
Cum n'a fostu si n'a mai fi
Càtu „*Doboc'a*“ va traí:
Cà-ci punu man'a pe buglanu
Si vi juru cà e judanu.

Bravo romanasi voinici!
Voi nu-ti fi neci candu calici!
Cà ve vedu cà toti doriti,
Sà fiti chiaru israeliti,
Geschäftari si mari coticari,
Nu totu romani proletari!

. . . . lu.

Dobastulu satului.

Lui *Peperim*: Bine ai facutu. Astfeli de fapte trebnesen sbiciuite. Le-am publicatu. S'au repatitu altcum si pe la noi cu „Istori'a romaniloru de Ioanu Tudnescu.“ Ele sunt mesuri sistematice; nu sciu pone candu inse. Déra sà avemu perseveranti'a a le paralisa pe càtu se póte. — DTale in deosebi stringerele mele de mana.

Dloru Dr. G. S. in C. si V. Z. in C. Abonamintele reinnouite sunt inregistrate cu multumire. Salutarile mele!

Dlui si amiculu I. S. in Bucuresci: Ti-am priimitu epistol'a. Am si facutu ce-va depe la sinodulu nostru. Nu cum-va colónele lui T. voru fi dejà pré ingagiata pentru evenimintele cele prospete depe la *Dvóstra*? De cumva nu, a-poi da. — Dîci, cà acum numai scii, ce va sà dica a nu avè tempu. Sà-lu esplotamu déra in modu folositoriu. Folositoriu ar fi si continuarea „*Latromachiei*“! si mai si altele. Resalutarea cordiale!

Lui Toderica celu cu chica mica: Ni iertá, dér nu-e voinica. Serie alt'a tore frica, mai cu simburu si mica, c'a-poi dad'a ti-o publica.

Dlui I. B. in C. Am cetita-o frigitiv. nu ne potemu inca pronuntia. Déca vomu dispune de locu si vomu afá-o de interesanta, vomu dá-o. Epistol'a adresata siefului Redactiunei s'a predatu la manele proprii. Vei primi respunsu càtu de curundu in o epistóla separata.

Dlui N. A. in Liss'a. Venimu, venimu in celisfóra, numai ne cam doru petiórele, cà caletorimu pe diosu, de óre ce abonentii nu ni tramitu parale sà ni potemu luá unu forspontu. N'avè frica cà vei fi satisfacutu pentru sumuliti'a ce ni-o-ai tramisn. Pe ceialalti ti-i-amu tramisn, dér' póte cà s'au retacitu pr'in alte cási. Esí-le de alta data inainte la posta si-ii coudú, ca sà nu mai retacésca. Altu cum ti i-amu mai tramisn o data.

Escusatiune dela Redactiune.

Fliindu-cà ne-au incunghiratu apele de tóte partile, amu cam intardiatu cu nrulu actualu. Ne rugam de iertatiune, cu multa plecatiune, postindu-Vi cele bune.

*) Satu in varmegi'a Solnocu-Doboc'a.

Red.